

Ομιλία Δρ. Γιάννη Μπασιά, Ανεξάρτητος Ενεργειακό Σύμβουλος και Τέως Πρόεδρος & Διευθύνων Σύμβουλος, ΕΔΕΥ

Ο κ. Μπασιάς στην εισήγησή του διευκρίνισε ότι προέρχεται από την βιομηχανία πετρελαίου και φυσικού αερίου και ότι κατανοεί την απολιγνιτοποίηση ως ένα ενεργειακό θέμα. Τόνισε ότι η ενεργειακή φτώχεια, όρος παγκοσμίως αποδεκτός, αφορά νοικοκυριά τα οποία δαπανούν πάνω από το 10% του εισοδήματός τους για να καλύψουν τις ενεργειακές τους ανάγκες. Αναφερόμενος στην απολιγνιτοποίηση επεσήμανε ότι, ο λιγνίτης δεν ταυτίζεται μόνο με τα μεγάλα λιγνιτωρυχεία Πτολεμαΐδας, Φλώρινας, Κοζάνη και Μεγαλόπολης για την Δ. Μακεδονία αλλά και περιφερειακών δήμων όπως για παράδειγμα των Σερβίων έχει με 2 λιγνιτωρυχεία ιδιωτών. Πρόσθεσε ότι, « Δεν αφορά μόνο την διακοπή καύσης του λιγνίτη διότι είναι πρωτίστως θέμα οικονομικής ανάπτυξης της Δ. Μακεδονίας και της Αρκαδίας με εθνικές διαστάσεις και αφορά γενικότερα τον ορυκτό πλούτο. Αν και η Ελλάδα ακολουθεί κατά γράμμα τις ευρωπαϊκές αποφάσεις, αυτές δυστυχώς δεν εφαρμόζονται σε όλες τις χώρες χρονικά ομοιόμορφα. Παρόλο τον προγραμματισμό γρήγορης μείωσης της καύσης του λιγνίτη τον φωνάξαμε γρήγορα σε βοήθεια τον Ιανουάριο και Φεβρουάριο επειδή έκανε κρύο, δεν είχε ηλιοφάνεια, δεν φυσούσε και η απορρόφηση φυσικού αερίου δεν μπορούσε να ανταποκριθεί στις λειτουργίες των καυστήρων. Είναι αξιοσημείωτο ότι με 5 BCM εισαγόμενο φυσικό αέριο, που θα αυξηθεί τα επόμενα χρόνια λόγω αντικατάστασης του λιγνίτη, η χώρα θα υπερβεί το 65% ποσοστό ενεργειακής εξάρτησης από το εξωτερικό και οι ΑΠΕ δεν θα μπορέσουν να ανταποκριθούν σε τόσο υψηλά επίπεδα ζήτησης. Για να αποφύγουμε αυτή την εξάρτηση, ένα μέρος του λιγνίτη, εθνικό μερίδιο στην ηλεκτροδότηση, την παραγωγή προϊόντων άνθρακα υψηλής τεχνολογίας και υδρογόνου, θα πρέπει να παραμείνει διαθέσιμο προς εκμετάλλευση στην χώρα. Με την ίδια λογική, η έρευνα για εκμετάλλευση υδρογονανθράκων στην Ελλάδα, και ιδιαίτερα η έρευνα και εκμετάλλευση κοιτασμάτων εγχώριου φυσικού αερίου, θα μπορούσε να συμβάλει, ακόμα και να απαλείψει, το τεράστιο εγχώριο ενεργειακό έλλειμμα που δημιουργείται από την ραγδαία απολιγνιτοποίηση της χώρας. »

Για το θέμα των φωτοβολταϊκών τόνισε ότι, « για αρκετές επενδύσεις, δεν έχει προηγηθεί χωροταξική μελέτη, ούτε πρόληψη μέτρων προστασίας για το φυσικό περιβάλλον και δεν έχουν ληφθεί υπόψιν οι παράγοντες που αφορούν στις ανάγκες των κατοίκων της περιοχής. Τέτοιου είδους μεταχείριση δεν είναι σίγουρο ότι ενισχύει βιώσιμες λύσεις για τις ανωτέρω περιοχές. Για αυτό το λόγο η επιτροπή Περιβάλλοντος της Περιφέρειας έχει δώσει αρκετές αρνητικές γνωμοδοτήσεις για έργα που ανέρχονται σε περισσότερα από 500 MW μεγάλων ή μικρών επενδυτών από την Ελλάδα ή το εξωτερικό. Οι επιπτώσεις θα είναι δραματικές για τα βοσκοτόπια, εάν υπάρχει μείωση των εκτάσεων λόγω κάλυψης από ΑΠΕ. Θα επιφέρει μείωση των αποδοχών των αγροτών, των επιχορηγήσεων και αύξηση αγοράς ζωοτροφών, ίσως εισαγόμενων. Τα αιολικά που σε κάποιες περιοχές έχουν στηθεί εδώ και ένα χρόνο, δεν γυρνάνε διότι περνάνε από μια εταιρεία ή εργολάβο σε άλλον χωρίς δυνατότητα να καλύψουν τα έξοδα σύνδεσης και υποσταθμών. »

Για το υδρογόνο από ηλεκτρόλυση θεωρεί ότι εάν προέρχεται από φυσικό αέριο θα είναι εμπορικά βιώσιμο στο άμεσο μέλλον. Αποτελεί μια τεχνολογία γέφυρας για να επιτρέψει τα μελλοντικά ενεργειακά σενάρια όπου το υδρογόνο θα παράγεται χρησιμοποιώντας όλους τους διαφορετικούς πόρους αλλά δεν θα είναι εφικτό για το 2028, ίσως ούτε για το 2038.

Σημαντικό σημείο της παρουσίασης ήταν η πρόταση εφαρμογής οικονομικών εγγυήσεων για τις εγκρίσεις έργων. Αντλώντας εν μέρη την εμπειρία από τις διαδικασίες σε άλλους ενεργειακούς

τομείς, όπως στους υδρογονάνθρακες, είπε ότι θα πρέπει να υπάρχουν ανεξάρτητοι λογαριασμοί που θα τροφοδοτούνται κάθε χρόνο για την αντιμετώπιση αποκατάστασης του χώρου του εκάστοτε πάρκου και των τυχόν απρόβλεπτων καταστάσεων κατά της διάρκειας μιας 20ετούς παραγωγής. Θα μπορούσε να είναι τουλάχιστον 1 % της επένδυσης. Για τα ανταποδοτικά των μεγάλων έργων, θα πρέπει να περιλαμβάνονται, εκτός από ποσοστά εισοδήματος από ΑΠΕ προς τους δημότες, μέτρα υποστηρικτικών εργασιών, πχ. ύδρευσης, κατασκευών και εκπαίδευσης. Κλείνοντας τόνισε ότι δεν πρέπει να γίνεται σύγχυση μεταξύ Σχεδιασμού που έχει γίνει και είναι καλός και Υλοποίησης που μόλις αρχίζει. Δεν μπορείς να ζητάς από τον σχεδιαστή να υλοποιήσει, είναι δύο διαφορετικές δουλειές, ενώ η τρίτη παράμετρος, οι περιφερειακοί δήμοι, παραμένει ξεχασμένη.